

[Steffensen]

til den evangelisk-lutherske lære og bekendelsesskrifterne.

Denne kirkelige ordning, som vi alle elsker, er der ingen i dag der har givet udtryk for at de ønsker at afskaffe, og det synes jeg er vigtigt. Kirken er styret lokalt, den er forkyndelsesmæssigt under biskoppernes tilsyn, den er rammemæssigt under det høje tings betingelser. Kristeligt folkeparti ønsker ikke ændret på disse forhold.

Hagen Hagensen (KF):

Vi har været vidt rundt i denne debat, og der er kun en enkelt ting, jeg vil trække måske endnu stærkere frem, end hr. Erhard Jakobsen gjorde det, nemlig forskellen mellem forkyndelsesfrihed og ytringsfrihed.

Præster er undergivet dels tjenesteretlige regler, dels tilsyn af bispens vedrørende kirkens lære, og de skal ifølge deres præsteløfte forkynde Guds lære rent og purt. Ytringsfrihed har præster på ganske samme måde som alle andre borgere. De må stå til ansvar for, hvad de siger, der er grænser for ytringsfriheden, og de er nok snævrere og bør også nok være det, hvor præster optræder tjenstligt. Således gælder det for andre tjenstemænd.

Jeg vil citere fra Danske Lov 2-4-9. Der siges der om præster:

»De skulle holde sig fra allehaande Skienden og Forhaanelse, saa at de ingen røre ved Navn.«

Og senere hen i bestemmelsen:

»... og i Særdelighed skulle de vare sig, at de intet af deris privat Affecter, eller Had, paa det Hellige Stæd tale og fremføre ...«

De ord har gyldighed den dag i dag i folkets kirke. Det er ikke præstens kirke, det er folkets kirke, og ytringsfriheden har grænser. Sømmelighed skal der være, ikke blot i præstens tale, men også i alt, hvad der foregår inden for kirkens og gudstjenestens rammer. Det gælder også, hvad man ønsker at iføre sig eller afføre sig under en gudstjeneste, og her er det præstens tjenstepligt at sørge for, at sådant ikke finder sted.

Tilsyn med forkyndelsen og friheden for denne forkyndelse og dens forhold til kirkens lære henhører klart under bispens. Det er der ikke spor tvivl om. Herom er vist alle enige. Men ytringsfriheden eller rettere sagt grænserne for den kan ikke alene være under bispens afgørelse. Der er religionsfrihed i

Danmark. Folkekirken skal være og er rummelig, så alle forskellige syn og retninger kan komme til orde, men den skal også være således, at ikke andres opfattelser krænktes på urimelig måde ved præstens private affekter eller had. Både præster og bisper er tjenestemænd, og der kan kræves indberetninger og udtalelser fra dem af ministeren, og de svar, der gives, må kunne bedømmes af ministeren, hvad svarene end måtte gå ud på.

Der er meget store dele af det danske folk, der sætter pris på og værner om den danske folkekirke, som anerkender dens rummelighed, men som også klart føler sig krænkede og gør det på folkets kirkes vegne, når ytringsfriheden misbruges, især når det sker af præster i tjeneste.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Mens vi venter i spænding på venstreministerens svar på henholdsvis hr. Erhard Jakobsens, hr. Poulsaards og nu hr. Hagen Hagensens tydeliggørelse af helt klare statskirkelige, formynderiske tanker, vil jeg nævne for hr. Hagen Hagensen – så vi er sikre på, vi har forstået hinanden ret – klagen over en radiotransmitteret gudstjeneste af pastor Søren Krarup, som blev afgivet af læge Eskil Balslev til biskoppen. Han klager over følgende formulering af pastor Søren Krarup:

»Kirkekamp, det råbes der med i dag, kirkekamp, fordi en præst hellere vil være politiker og udtale sin uforgribelige og yderst originale mening om USA, kirkekamp, fordi en biskop vil støtte præsten i ønsket om hellere at være politiker end præst.«

Jeg brugte dette eksempel i min tale for at anskueliggøre, at jeg mener, vi skal gå meget langt i de gråzoner, der er med hensyn til forkyndelsen. Dette er en overtrædelse af ytringsfriheden og helt klart en overtrædelse af 2-4-9, men jeg mener personlig, at vi skal gå meget langt, og at det var rigtigt af biskop Helge Skov at afvise klagen over Søren Krarup. Men jeg vil gerne høre, om hr. Hagen Hagensen i konsekvens af, hvad han sagde før, er uenig med mig og Helge Skov og – oven i købet nok for at sikre sig retstilstanden i kirken – vil indbringe denne sag. Den er jo klinkende klar.

(Kort bemærkning).